

अतिवृत्ति स्त्री अति+वृत्-क्तिन् । अतिक्रमे । वृत्ति-
जीविका तामतिक्रान्ते लि० ।

अतिवृद्ध लि० अत्यन्तं वृद्धः । अत्यन्तवृद्धियुक्ते, अतिजरति
च । वृणादिचर्वणासमर्थायां गवि स्त्री । “अतिवृद्धामति-
कशामिति” सूतिः “अतिवृद्धाम् वृणाच्छेदनासमर्थांमिति”
रघु० । “चतुःशतं समारभ्य यावद्वर्षसहस्रकम् । अति-
वृद्धः स मन्वस्तु सर्वशास्त्रेषु वर्जित इति तन्वोक्ते
मन्वभेदे पु० ।

अतिवृष्टि स्त्री अति+वृष्ट-क्तिन् । अत्यन्तवृष्टौ शस्योपघात-
कोपद्रवरूपे “अतिवृष्टिरनावृष्टिः शलभाः सूषिकाः
खगाइत्याद्युक्ते” इतिभेदे “निरोतिभावं गमितेऽति-
वृष्टय” इति नैष० ।

अतिवेध पु० अत्यन्तोवेधः सम्यक् । “अरुणोदयवेधः स्यात्
सार्द्धन्तु षटिकादयम् । अतिवेधोद्विषटिका प्रभासन्दर्शना
द्वेः” इतिस्मृत्युक्ते एकादश्याः दशमीसम्यक्भेदे, “यातुधानं
व्रतं योगे, महावेधे तु राक्षसम् । जम्भासुरस्यातिवेधः”
इति ब्रह्मवै० जम्भासुरस्य फलदायकं न तु कर्तुः
फलदम् तेन निन्दाम्रवणात् सा एकादशी नैवोपास्येति ।

अतिवेगित लि० अतिवेगो जातोऽस्य तारा० इतच् । जाता-
धिकवेगे “भौमाद्रयोऽत्यमूर्च्छित्वाच्छीघ्रमन्दोच्चसंज्ञकैः देवतै-
रपक्ष्यन्ते सुदूरमतिवेगिताः” इति सूत्र्यं ।

अतिवेल लि० अतिक्रान्तो वेलं मर्यादां कूलं वा अत्या०स० ।
अतिशयिते, निर्मर्यादे, सप्तत्रादिकूलातिक्रमकारके च ।
अतिक्रमे अव्ययी० । वेलातिक्रमे अव्य० ।

अतिवीटु लि० अति+वह-हृच् । अतिवहनकर्त्तरि प्रापके
“अग्निवै पथोऽतिवीटो स एतानतिवहतीति” श्रुतिः ।
स्त्रियां ङीप् ।

अतिव्यथन न० अति+व्यथ-णिच्-ल्युट् षटा० ह्रस्वः ।
अत्यन्तपीडने, “सपत्निसपत्नादतिव्यथने” इति पा० ।

अतिव्यथा स्त्री अत्यन्ता व्यथा । अत्यन्तपीडावाम् ।

अतिव्यथ लि० अतिशयितोव्यथः । अपरिमितव्यथे यस्य
यावान् व्ययउचितस्ततोऽधिकव्यथे व्ययनियमश्च, “पादेन
तस्य पारक्यं कुर्यात् सञ्चयमात्मवान् । अङ्गेन चात्मभरणं
नित्यनैमित्तिकं तथा पादाङ्गैर्देन सर्वस्य मूलभूतं विवर्द्धयेत्
एवमारभतः पुं सामर्थ्ये साफल्यमृच्छतीति” मार्क०पुरा० ।

“अतिव्यथात् स्वल्पकालात् क्षिप्येदर्थपरिचयादिति” नीति० ।

अतिव्याप्ति स्त्री अतिशयेन लक्ष्यमलक्ष्यञ्चाविशिष्य व्याप्तिः
व्यापनम् । अतिशयव्यापने (लक्ष्यस्यैवालक्ष्यस्यापि व्यापने) ।

तथा च यत्र यस्य स्थितिरुचिता ततोऽन्यत्वापि तस्य सम्बन्धे
प्रसक्ते अतिव्याप्तिः । यथा पृथिव्याः गम्भी लक्षणं तत्रैव
तस्य स्थितिरुचिता तस्य वाय्वादौ सत्त्वप्रसङ्गे अतिव्याप्तिः ।
यथा वा धूमे वज्जेव्यापकता न तु जले, तत्र प्रसक्तौ
अतिव्याप्तिः । एवञ्च पृथिव्या रूपवत्त्वं लक्षणम् जला-
दावतिव्याप्तम् । “परिगणनं कर्त्तव्यमव्याप्तिव्याप्ति-
दोषवारणायेति” सिद्धा०कौ० ।

अतिशक्करी पु० अतिक्रान्ता शक्करीमेकाक्षराधिक्यात् । पञ्च-
दशाक्षरपादके वृक्षभेदे “शक्करी सातिपूर्वा स्यादिति, वृत्त० ।

अतिशक्ति स्त्री अतिशयिता शक्तिः कर्मसाधनं सामर्थ्यम्
देहजं बलम् वा प्रा०स० । अतिशयिते सामर्थ्ये, अधिक-
वोर्ये च “स वीर्यमतिशक्तिभागि” त्यमरः । अतिक्रान्तः
शक्तिम् अत्या०स० । सामर्थ्यातिक्रमकारके लि० ।
अतिशयिता शक्तिर्यस्य व० । अतिशयबलवति लि० ।
अतिक्रमेऽव्ययी० । शक्त्यतिक्रमे अव्य० ।

अतिशय पु० अति+शीङ्-अच् । आधिक्ये, अतिरेके च ।
अतिक्रान्तः शयं हस्तम् अत्या०स० । हस्तातिक्रमकारके
लि० । अतिशय+अस्यर्थे अच् । अतिशयवति । “अति-
शयरयशालिनेति” काद० । द्वारे व्यापारे च “चिरध्वस्तं
फलायालं न कर्मातिशयं विले” ल्युदयनः ।

अतिशयन न० अति+शी-भावे ल्युट् । अतिरेके अति-
शयार्थे । अतिक्रान्तं शयनम् अत्या०स० ।

अतिशयित लि० अति+शीङ्-क्त् । अधिके, अतिक्रान्ते च ।

अतिशयिन् लि० अति+शी-ङ्नि । अतिशयान्ति स्त्रियां
ङीप् । “इदमुत्तममतिशयिनि व्यङ्गे वाचप्रादिति” काव्यप्र० ।

अतिशयोक्ति स्त्री अतिशयेन उक्तिर्निर्देशः यत्र । अलङ्कार-
शास्त्रप्रसिद्धे (सा०१०परि०) “सिद्धत्वेऽध्यवसायस्याति-
शयोक्तिर्निगद्यते भेदेऽप्यभेदः सम्बन्धेऽसम्बन्धस्तद्विपर्ययौ ।
यौवोपय्यात्ययः कार्यहेत्वोः सा पञ्चधा मते” ल्युक्तलक्षणे
अर्थालङ्कारभेदे यथा “विश्वे मधुःखादिव बद्धमौन” मित्यत्र
चेतनगतं मौनित्वमन्यत्, अचेतनगतञ्चान्यदिति द्वयोर्भेदे-
ऽपि अभेदः । “अन्यदेवाङ्गलावख्यमन्याः सौरभसम्पद”
इत्यत्र लावण्यादेरभेदेऽपि अन्यशब्देन भेदः इति “अस्याः
सर्गविधौ प्रजापतिरभूञ्ज्द्रो रु ? कान्तिप्रद” इत्यादौ
श्लोके “वेदाभ्यासजडं कथं तु ? विषयव्यापककौतूहलो
निर्मातुं प्रभवे” इत्यादिना विधातुः सृष्टृत्वसम्बन्धेऽपि
तदसम्बन्धः । “यदि स्थान्मण्डले सक्तमिन्दोरिन्दीवरद्वयम्
तदोपमीयते तस्या वदनं चारुलोचनमिति” यदि शब्दबला-